

Sygn. akt II K 226/14

1 Ds. 2032/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Kamila Salamon

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **J. O.**

po rozpoznaniu w dniach 15 października 2015 roku i 5 listopada 2015 roku sprawy karnej

M. K. (1)

urodzonego (...) we W.

syna R. i A. z domu T.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 13 listopada 2010 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (2), dokonał napadu rabunkowego na osobie L. M. w ten sposób, że po uderzeniu w/wym. pięścią w głowę, zabrał jej w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością portfela, pieniędzy w kwocie 1.470 złotych, telefonu komórkowego S.A., dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego o łącznej wartości około 1.500 złotych, przy czym spowodował u pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci rany tłuczony okolicy lewego łuku brwiowego, nieregularnego podbiegnięcia krwawego, obrzęku przedniej części prawego ramienia, obrzęku przedniej części prawego przedramienia skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k.

i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

II. w dniu 15 listopada 2010 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu M. K. (2), zabrał w celu przywłaszczenia torebkę wraz z zawartością pieniędzy w kwocie około 130 złotych, dowodu osobistego, telefonu komórkowego marki S. (...) i innych rzeczy o łącznej wartości około 500 złotych na szkodę E. F. (1),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

I. oskarżonego **M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, przyjmując jednak, że łączna wartość szkody wyniosła 1.570 złotych oraz, że oskarżony działał na szkodę L. M., tj. występku z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, przyjmując jednak, że oskarżony działał na szkodę E. F. (2) oraz, że dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z zawartością pieniędzy w kwocie 130 złotych, dowodu osobistego, telefonu komórkowego marki S. (...), rękawiczek, perfum oraz kluczy, przy czym łączna wartość szkody wyniosła 500 złotych

tj. występkę 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów oraz art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów łączy kary orzeczone w punkcie I i II części rozstrzygającej wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów wykonanie orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

V. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej L. M. kwoty 2.085 (dwa tysiące osiemdziesiąt pięć) złotych;

VII. na podstawie art. 72 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie II części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej E. F. (2) kwoty 500 (pięćset) złotych w okresie 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów na poczet orzeczonej w pkt III kary łącznej pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej do wykonania, zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 2 grudnia 2010 roku do dnia 3 grudnia 2010 roku oraz tymczasowego aresztowania od dnia 11 czerwca 2015 roku do dnia 30 lipca 2015 roku;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, zaliczając wydatki poniesione w toku postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Zgodnie z przepisem art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie w oparciu o całokształt materiału dowodowego przeprowadzonego w toku rozprawy głównej. Sprawstwo oskarżonego oraz przebieg obu zdarzeń objętych aktem oskarżenia nie pozostawały kwestią sporną.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. K. (1) swoimi działaniami wyczerpał ustawowe znamiona zarzuconych mu przez Prokuratora przestępstw, działając w obu przypadkach wspólnie i w porozumieniu z M. K. (2), skazanym za przedmiotowe występkę wyrokiem tut. Sądu z dnia 6 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 251/11 (k. 334-335).

W dniu 13 listopada 2010 roku sprawcy dokonali zaboru w celu przywłaszczenia torebki należącej do pokrzywdzonej L. M. wraz z zawartością w postaci portfela, pieniędzy w kwocie 1470 zł, dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego oraz telefonu komórkowego o wartości 100 zł po uprzednim uderzeniu pokrzywdzonej pięścią w głowę przez skazanego M. K. (2). Wskutek zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej 7 dni. Zachowanie oskarżonego wyczerpało zatem znamiona następujących przestępstw:

- występku rozboju z art. 280 § 1 k.k.,
- kradzieży dokumentu stwierdzającego tożsamość, tj. dowodu osobistego, uregulowanego w art. 275 § 1 k.k.,
- usunięcia dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego, którym sprawcy nie mieli prawa rozporządzać, opisanego w art. 276 k.k.,
- spowodowania lekkiego uszczerbku na zdrowiu, przewidzianego w art. 157 § 2 k.k.

Następnie w dniu 15 listopada 2010 roku oskarżony, działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (2), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia należącej do E. F. (2) torebki wraz z zawartością w postaci portfela z pieniędzmi, dowodu osobistego, telefonu komórkowego, perfum, rękawiczek, kluczy, powodując łączną szkodę w wysokości 500 zł, wyczerpując znamiona występku z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k.

Po stronie oskarżonego nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności wyłączające winę. Oskarżony w czasie popełnienia przypisanych mu czynów był sprawcą świadomym i brak było jakiegokolwiek podstaw do zakwestionowania jego zdolności rozumienia znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem. Dowody wskazują także jednoznacznie, że sprawca w obu przypadkach działał w zamiarze bezpośrednim.

Za popełnione przestępstwa Sąd wymierzył oskarżonemu następujące kary:

- za czyn z art. art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności,
- za czyn z art. art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kar jako okoliczności obciążające Sąd uznał działanie oskarżonego w miejscu publicznym, poważne skutki zdrowotne u pokrzywdzonej L. M., powodujące konieczność długotrwałego leczenia i codzienne przeszkody w wykonywaniu pracy, znaczny stopień społecznej szkodliwości obu czynów oraz nagminność tego rodzaju czynów na terenie całego kraju.

Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował postawę oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, przeprosił obie pokrzywdzone oraz wyraził szczerą skruchę z powodu popełnionych przestępstw i swojego ówczesnego trybu życia (poważne problemy rodzinne, zażywanie środków odurzających, opinia i wywiad kuratora k. 432-435). Sąd miał także na uwadze młody wiek M. K. (1), jego obecne właściwości i warunki osobiste a także istotny upływ czasu od przedmiot owych zdarzeń. Przy miarkowaniu kary za czyn popełniony na szkodę L. M. Sąd wziął także pod uwagę fakt, że to drugi ze sprawców a nie oskarżony K. uderzył pokrzywdzoną pięścią w głowę, udział oskarżonego w tym zdarzeniu był zatem nacechowany mniejszym ładunkiem społecznej szkodliwości niż drugiego ze sprawców (wyrok, k. 334-335, wydany w trybie art. 387 k.p.k.).

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd przyjął, że w sytuacji oskarżonego korzystniejsze będzie zastosowanie przepisów kodeksu karnego obowiązujących w dacie popełnienia czynów, albowiem przepisy obecnie obowiązujące nie przewidują możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej roku.

Wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności w pkt III części rozstrzygającej orzeczenia Sąd miał na uwadze bliski związek czasowy i przedmiotowy przypisanych przestępstw.

Zdaniem Sądu z uwagi na obecne właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego bardzo młody wiek zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres 5 lat próby. Kara wymierzona oskarżonemu z warunkowym zawieszeniem wykonania powinna być wystarczająca do wdrożenia oskarżonego do dalszego przestrzegania porządku prawnego. Wpływ wychowawczy orzeczonej kary wzmocni nadto dozór kuratora sądowego zgodnie z art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynów.

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przy uwzględnieniu powołanych wyżej okoliczności dotyczących wymiaru kary, Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w wysokości 2085 zł na szkodę L. M.. Ustalając wysokość tego obowiązku Sąd miał na uwadze kwotę szkody poniesionej przez pokrzywdzoną bezpośrednio w trakcie zdarzenia w wysokości 1570 zł oraz koszty leczenia poniesione przez pokrzywdzoną i udokumentowane w toku procesu w wysokości 1800 zł (k. 450). Od całości kwoty t.j. 3370 zł odjęto kwotę zasądzoną już prawomocnie na rzecz pokrzywdzonej od drugiego ze sprawców.

Nadto zgodnie z art. 72 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt II części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz E. F. (2) 500 zł w okresie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów Sąd zaliczył na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego w sprawie od dnia 2 grudnia 2010 roku do 3 grudnia 2010 roku oraz od 11 czerwca 2015 roku do 30 lipca 2015 roku.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych w całości.